

два случаја јер у Енглеској постоје само две јаке и снажно организоване странке које се боре за ту већину, док је у Француској много политичких странака и због растурања гласова на њих се примењује гласање у два круга, при чему у другом кругу учествују само кандидати који су у првом кругу гласања добили 12,5% од свих уписаних бирача а ако ни један кандидат не освоји овај проценат гласова, у други круг улазе прва два кандидата из првог круга.

б) Систем сразмерног представништва (пропорционални систем)

Овај систем се примењује када се бира више представника у изборној јединици и када се гласа за листу на којој постоји више кандидата. Пропорционална расподела мандата је настала као реакција на већински систем (у коме победник добија све, а побеђени ништа) и сматра се да је она правичнија и демократичнија јер омогућује да се сразмерно расподеле мандати на скоро све учеснике или странке на изборима. Тако и политичка мањина стиче могућност да уђе у парламент, што по већинском систему не може. Пропорционални систем данас примењује већина демократских држава мада се и њему приговара да се његовом применом у парламенту појављује много странака а то отежава постизање парламентарне већине и утиче на стабилност влада јер су оне у тако шароликом политичком миљеу прилично нестабилне и често падају. Иако оваква расподела мандата отежава нормално функционисање парламентаризма (јер без подршке парламентарне већине често долази до паралисања рада владе), она је од својих присталица величана као „највећа могућа приближност идеалу самоопредељења у представничкој демократији и стога најдемократскији изборни систем.“ Пропорционални систем је подесан за изборе где су велике изборне јединице и где је већи број кандидата односно кандидатских листа и захваљујући њему посланички мандати могу истовремено да се доделе и већини и мањини. Свака листа добија у парламенту број представника сразмеран броју добијених гласова у изборној јединици. Дакле, сразмерно снази коју има у бирачком телу, свака странка је представљена у парламенту који је тако слика у малом политичког живота земље – међусобног односа снага политичких странака.

Постоје различити начини или технике примене система сразмерног представништва од којих се неки чешће и више примењују, а други мање и ређе. У изборној пракси се највише срећу и користе: систем изборног